

ESIMENE MOOSESE RAAMAT

Maailma ja inimese loomine

1. Alguses lõi Jumal taeva ja maa. 2. Ja maa oli tühi ja paljas ja pimedus oli sügavuse peal ja Jumala Vaim hõljus vete kohal. 3. Ja Jumal ütles: „Saagu valgus!“ Ja valgus sai. 4. Ja Jumal nägi, et valgus oli hea, ja Jumal lahutas valguse pimedusest. 5. Ja Jumal nimetas valguse päevaks ja pimeduse ta nimetas ööks. Siis sai öhtu ja sai hommik, esimene päev.

6. Ja Jumal ütles: „Saagu laotus vete vahele ja see lahutagu veed vetest!“ 7. Ja nõnda sündis: Jumal tegi laotuse ja lahutas veed, mis laotuse all, vetest, mis laotuse peal olid. 8. Ja Jumal nimetas laotuse taevaks. Siis sai öhtu ja sai hommik, teine päev.

9. Ja Jumal ütles: „Veed kogunegu taeva all ühte paika, et kuiva näha oleks!“ Ja nõnda sündis. 10. Ja Jumal nimetas kuiva pinna maaks ja veekogu ta nimetas mereks. Ja Jumal nägi, et see hea oli. 11. Ja Jumal ütles: „Maast targaku haljas rohi, seemet kandvad taimed, viljapuud, millede viljas nende seeme on, nende liikide järele maa peale!“ Ja nõnda sündis. 12. maa laskis võrsuda haljast rohtu, seemet kandvaid taimi nende liikide järele, ja viljapuid, millede viljas nende seeme on, nende liikide järele. Ja Jumal nägi, et see hea oli. 13. Siis sai öhtu ja sai hommik, kolmas päev.

14. Ja Jumal ütles: „Saagu valgused taeva loomade eraldama päeva ööst! Tähis-tagu need seatud aegu, päevi ja aastaid, 15. olgu nad valgusteks taeva loomades, valgustuseks maale!“ Ja nõnda sündis. 16. Jumal tegi kaks suurt valgust: suurema valguse valitsema päeval ja vähema valguse valitsema öösel, ning tähed. 17. Ja

Jumal pani need taeva loomadesse, et nad valgustaksid maad. 18. ja valitseksid päeval ja öösel ja eraldaksid valguse pimedusest. Ja Jumal nägi, et see hea oli. 19. Siis sai öhtu ja sai hommik, neljas päev.

20. Ja Jumal ütles: „Vesi kihagu elavaist olendeist, ja maa peal lennaku linnud taeva loomades!“ 21. Ja Jumal lõi suured mereloomad ja kõikide elavad olendid, kelledest vesi kihab, nende liikide järele, ja kõikide tiibadega linnud nende liikide järele. Ja Jumal nägi, et see hea oli. 22. Ja Jumal õnnistas neid ja ütles: „Olge viljakad ja teid saagu palju, täitke mere vesi, ja lindusid saagu palju maa peale!“ 23. Siis sai öhtu ja sai hommik, viies päev.

24. Ja Jumal ütles: „Maa toogu esile elavad olendid nende liikide järele, lojused ja roomajad ja metselajad nende liikide järele!“ Ja nõnda sündis. 25. Jumal tegi metselajad nende liikide järele, ja lojused nende liikide järele, ja kõik roomajad maa peal nende liikide järele. Ja Jumal nägi, et see hea oli. 26. Ja Jumal ütles: „Tehkem inimesed oma näo järele, meie sarnaseks, et nad valitseksid kalade üle meres, lindude üle taeva all, loomade üle ja kogu maa üle ja kõigi roomajate üle, kes maa peal roomavad!“ 27. Ja Jumal lõi inimese oma näo järele“

Jumala näo järele lõi ta tema, ta lõi tema meheks ja naiseks!

28. Ja Jumal õnnistas neid, ja Jumal ütles neile:

„Olge viljakad ja teid saagu palju, täitke maa ja alistage see enestele; ja valitsege kalade üle meres, lindude üle taeva all

1 L. 33, 6; 102, 26; 104; Jh. 1, 1 j; Ap. 17, 24; Kl. 1, 16; He. 11, 3.
4 L. 36, 10; Js. 45, 7. 6 L. 136, 5; Jr. 10, 12.
42, 5; 44, 24; Jr. 51, 15. 9 II. 38, 8 j; L. 33, 7; 2 Pe 3, 5. 14 L. 74, 16; 136, 7. 16 5 Mo. 4, 19;
II. 9, 9; Jr. 31, 35. 18 L. 104, 20. 20 p. 2, 19; L. 104, 25. 21 L. 104, 26. 26 L. 8, 6 j;
He. 2, 7 j. 27 p. 2, 7-22; Kg. 7, 29; Mt. 19, 4; Ef. 4, 24.

3 L. 33, 9; 2 Ko. 4, 6.
7 L. 19, 2; 104, 3; 148, 4; Js. 40, 22;
14 L. 74, 16; 136, 7. 16 5 Mo. 4, 19;
21 L. 104, 26. 26 L. 8, 6 j;

ja kõigi loomade üle,
kes maa peal liiguvad!“

29. Ja Jumal ütles: „Vaata, mina annan teile kõik seemet kandvad taimed kogu maal, ja kõik puud, mis kannavad vilja, milles nende seeme on; need olgu teile roaks. 30. Ja kõigile loomadele maa peal ja kõigile lindudele taeva all ja kõigile roomajatele maa peal, kelles on elav hing, annan ma kõikisugu haljast rohtu toiduks!“ Ja nõnda sündis. 31. Ja Jumal vaatas kõike, mis ta oli teinud, ja vaata, see oli väga hea! Siis sai õhtu ja sai hommik, kuues päev.

2. Nõnda on taevas ja maa ning kõik nende väed valmis saanud. 2. Ja Jumal lõpetas seitsmendal päeval oma töö, mis ta tegi, ja hingas seitsmendal päeval kõigist oma tegudest, mis ta oli teinud. 3. Ja Jumal õnnistas seitsmendat päeva ja pühitses seda, sest ta oli siis hinganud kõigist oma tegudest, mis Jumal luues oli teinud.

Jumal asetab inimese Eedeni rohuaeda

4. See on lugu taeva ja maa sündimisest, kui need loodi. Sel ajal, kui Jehoova Jumal tegi maa ja taeva, 5. kui ainustki väljapõõsast ei olnud veel maa peal ja ainustki väljarohu ei olnud veel tärnanud, sest Jehoova Jumal ei olnud lasknud vihma sadada maa peale, ja inimest ei olnud põldu harimas, 6. tõusis udu maast ja kastis kogu mullapinda. 7. Ja Jehoova Jumal valmistas inimese, kes põrm on, mullast, ja puhus tema ninasse elavat õhku: nõnda sai inimene elavaks hingeks.

8. Ja Jehoova Jumal istutas Eedeni rohuaia päevatõusu poole ja pani sinna inimese, kelle ta oli valmistanud. 9. Ja Jehoova Jumal laskis maast tõusta kõikisugu puid, mis armsad olid pealtnäha ja milledest hea oli süüa, ja elupuu keset aeda, ning hea ja kurja tundmise puu. 10. Ja Eedenist väljus jõgi rohuaeda kastma, sealtpäele jagunedes neljaks

haruks: 11. esimese nimi on Piison, see voolab ümber kogu Havilamaa, kus kulda on; 12. selle maa kuld on hea, seal on bedolavaiku ja karneoolikive. 13. Ja teise jõe nimi on Giikhon, see voolab ümber kogu Kuusimaa. 14. Ja kolmanda jõe nimi on Hiddekel, see voolab hommiku pool Assurit; ja neljas jõgi on Frat. 15. Ja Jehoova Jumal võttis inimese ja pani ta Eedeni aeda harima ja hoidma. 16. Ja Jehoova Jumal keelas inimest ja ütles: „Kõigist aia puudest sa võid küll süüa, 17. aga hea ja kurja tundmise puust sa ei tohi süüa, sest päeval, mil sa sellest sööd, pead sa surma surema!“

18. Ja Jehoova Jumal ütles: „Inimesel ei ole hea ükski olla; ma tahan teha temale abi, kes tema kohane on!“ 19. Ja Jehoova Jumal valmistas mullast kõik loomad väljal ja kõik linnud taeva all ning tõi inimese juure, et näha, kuidas tema neid nimetab. Ja kuidas inimene igat elavat olendit nimetas, nõnda pidi selle nimi olema. 20. Ja inimene pani nimed kõigile lojustele ja lindudele taeva all ja kõigile loomadele väljal, aga inimesele ei leidunud abi, kes tema kohane oleks. 21. Siis Jehoova Jumal laskis tulla raske une inimese peale ja see uinus magama; siis ta võttis ühe tema küljeluudest ning sulges selle aseme taas lihaga. 22. Ja Jehoova Jumal ehitas küljeluu, mille ta inimesest oli võtnud, naiseks ja tõi tema Aadama juure. 23. Ja Aadam ütles:

„See on nüüd luu minu luust ja liha minu lihast!

Teda peab hüütama mehe naiseks, sest ta on mehest võetud!“

24. Seepärast mees jätab maha oma isa ja ema ning hoiab oma naise poole, ja nemad on üks liha! 25. Ja nad olid mõlemad alasti, Adam ja tema naine, ega häbenenud mitte.

Pattulangemine

3. Aga madu oli kavalam kõigist loomadest väljal, kelled Jehoova Jumal

29 p. 9, 3. 31 2 Mo. 39, 43; L. 111, 2 j. 2 2 Mo. 20, 11; 31, 17; 5 Mo. 5, 14; Hc. 4, 4. 10.
7 p. 18, 27; II. 33, 4, 6; I Ko. 15, 45 j. 9 Ilm. 2, 7; 22, 2. 14 Tn. 10, 4. 17 Ro. 5, 12;
I Ko. 15, 21. 18 Op. 31, 10 j; Kg. 4, 9. 22 I Ko. 11, 8, 12; I Ti. 2, 13. 24 Mt. 19, 5 j; Ef. 5, 28 j.
25 p. 3, 7. I Ilm. 12, 9; 20, 2.

oli teinud, ja ta ütles naisele: „Kas Jumal on tõesti ütelnud, et te ei tohi süüa mitte ühestki rohuaia puust?“ 2. Ja naine vastas maole: „Me sööme küll rohuaia puude vilja, 3. aga selle puu viljast, mis keset aeda, on Jumal ütelnud: Te ei tohi sellest süüa ega selle külge puutuda, et te ei sureks!“ 4. Ja madu ütles naisele: „Te ei sure kummatigi mitte, 5. vaid Jumal teab, et mil päeval te sellest sööte, lähevad teie silmad lahti ja te saate Jumala sarnaseks, tundes head ja kurja!“ 6. Ja naine nägi, et puust oli hea süüa, ja see tegi ta silmadele himu, ja et puu oli ihaldusväärne, sest see pidi targaks tegema. Siis ta võttis selle viljast ja sõi ning andis ühtlasi ka oma mehele, ja tema sõi. 7. Siis nende mõlemate silmad läksid lahti ja nad tundsid endid alasti olevat, ja nad õmblesid viigilehti kokku ning tegid enestele pölled.

8. Ja nad kuulsid Jehoova Jumala häält, kes rohuaias sinna ja tänna käis, kui päev viluks läks, ja Aadam ja tema naine peitsid endid Jehoova Jumala palge eest rohuaia puude keskele. 9. Ja Jehoova Jumal hüüdis Aadamat ning ütles temale: „Kus sa oled?“ 10. Ja tema vastas: „Ma kuulsin su häält rohuaias ja kartsin, sest ma olen alasti. Sellepärast ma peitsin enese ära!“ 11. Siis ta küsis: „Kes on sulle teada annud, et sa alasti oled? Või oled sa söönud puust, millest ma sind keelasin söömast?“ 12. Ja Aadam vastas: „Naine, kelle sa mulle kaasaks andsid, tema andis mulle puust ja ma sõin!“ 13. Ja Jehoova Jumal küsis naiselt: „Miks sa seda tegid?“ Ja naine vastas: „Madu pettis mind, ja ma sõin!“

14. Siis Jehoova Jumal ütles maole: „Et sa seda tegid, siis ole sa neetud kõigi lojuste ja kõigi väljaloomade seas!

Sa pead roomama oma kõhu peal ja põrmu sööma kogu eluaja!

15. Ja ma tõstan vihaenu sinu ja naise vahele,

sinu seemne ja tema seemne vahele, kes purustab su pea, aga kelle kanda sa salvad!“

16. Naisele ta ütles:

„Sinule ma saadan väga palju valu, kui sa käima peal oled: sa pead valuga lapsi ilmale tooma! Sa himustad küll oma meest, aga tema valitseb su üle!“

17. Aga Aadamale ta ütles:

„Et sa kuulsid oma naise sõna ja sõid puust, millest mina sind keelasin, üteldes, et sa ei tohi sellest süüa, siis olgu maapind neetud sinu üleastumise pärast! Vaevaga pead sa sellest sööma kogu eluaja!

18. Ta peab sulle kasvatama kibuvitsu ja ohakaid, ja põllutaimed olgu sulle toiduks!

19. Oma palge higis pead sa leiba sööma,

kuni sa jälle mullaks saad, sest sellest sa oled võetud! Tõesti, sa oled põrm ja pead jälle põrmuks saama!“

20. Ja Aadam pani oma naisele nimeks Eeva, sest ta sai kõigi elavate emaks.

21. Ja Jehoova Jumal tegi Aadamale ja ta naisele nahnkriided ning pani neile selga.

22. Ja Jehoova Jumal ütles: „Vaata, inimene on saanud nagu üheks meie hulgast, tundes head ja kurja! Aga nüüd, et ta oma kätt ei sirutaks ega võtaks ka elupuust ja ei sööks ega elaks igavesti“, — 23. siis saatis Jehoova Jumal tema Eedeni rohuaiast välja, et ta hariks maad, millest ta oli võetud. 24. Ja ta ajas Aadama välja ja pani hommiku poole Eedeni rohuaeda keerubid ja tuleleegina sähviva mõõga, et need valvaksid elupuu teed.